

אור השבת

יום ו' | פרשת בהעלותך | י"א סיון תשע"ו | עלון מס' 1

עלון יומי דהתאחדות הקהילות

כולל הלכות תשובות ובירורים בענין השבת וערובין כהלכתה

עלון יומי בע"ה לכל ימי השנה

לע"נ הרבנית הצדיקת מרת טובא בת ר' חיים אליהו ע"ה י"א סיון תשע"ג

דבר המערכת

שבט בו תבין
דבר המערכת

המערכות על תיקוני
יסודי הדת

שבט בו תשוב
שכר ועונש

שבט בו תספר
סיפור לשבת

שבט בו תלקט
לקט מספרים קדושים
על קדושת השבת

שבט בזוהר תלמד
גודל מעלת
לימוד הזוהר בשבת

שבט בו תשנן
הלכות שבת

י ראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי. הבינני ואצרה
תורתך ואשמרנה בכל לב. ואשמרה תורתך תמיד לעולם
ועד. הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חייני.

שלום עליכם, מה כבודו מחפש? עונה
לי שהוא כאן במלון, ומחפש איפו
לשים המפתח של החדר שלו בחוץ
באיזה מקום, אמרתי לו אל תדאג יש
כאן עירוב ב"ה, עונה לי שלא סומך
על עירוב, עניתי לו אם כן חיללת
שבת שאסור להוציא המפתח מהחדר
אם אין עירובי חצרות, ענה לי, אני גר
בקרונהייטץ כבר שנה בבנין גדול של
כ דיירים, ובכל פעם שמתי המפתח
בחוץ, ולא היה לנו שאלה על זה?
שאלתי אותו האם עשיתם עירובי
חצרות? ענה לי לא?

אמרתי לו אתה הלא חבדני"ק, אם
היית לומד הלכות עירובין בשולחן
ערוך הרב היית מבין ויודע שזה חילול
שבת!

וישנם הרבה הלכות שנכשלים בשבת,
למשל כמה אנשים מורחים משחה
על הגוף בשבת שזה איסור דאורייתא,
משום ממרח, ועוד ועוד שאלות, ובגלל
זה כותב החפץ חיים במשנה ברורה
הלכות שבת שאם לא יודע הלכות
שבת נכשל בוודאי סאיסורי דאורייתא
בשוגג ובמזיד ביודעים ובלא יודעים,

אשירה לה' בחיי אצמרה לאלוקי
בעודי, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן
הזה, ואודה ה' מאד בפי ובתוך רבים
אהללנו, ואספר שבחו וחסדו אשר
הפליא לעשות אתי, ויהי עמדי בדרך
אשר זכני להוציא לאור עולם העלון
"אור השבת" לאחר שהרהרתי רבות
בדבר האפשרות להפיץ ולהשריש ענין
שמירת השבת אצל כל אחד מישראל,
ובזכות זה נזכה לביאת משיח בן דוד.

גודל ענין של לימוד הלכות שבת:

באחד הדרשות שאלתי לאנשים
אם יש לכם עירוב בעיר? ענו - לא, כי
המועצה דתית אין להם כסף לעשות
עירוב, ואני שואל לאנשים האם יש
לכם עירובי חצרות, התשובה לא
יודעים מה זה?

סיפרתי להם סיפור: הייתי במיאמי,
ובשבת למדתי במרפסת בחוץ, ואני
רואה יהודי זקן כבן שבעים שנה
עם זקן ארוך ולבן מסתובב ומחפש
משהוא. אני אומר לו שבת שלום,

ועד השבת דהתאחדות הקהילות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

שבת בו תשוב שכר ועונש

בהמשכים

- בשער -

ויכוח בין תלמידי הבעש"ט זי"ע
איזהו הדבר העיקרי שראש ומנהיג
הדור צריך להשגיח עליו

בספר ברכות אברהם (פ' ואתחנן)
כתב שמעתי שתלמידי הרבי ישראל בעל שם טוב ז"ל היו
יושבים ביחד ומתווכחים איזהו הדבר העיקרי שראש ומנהיג
הדור צריך להשגיח עליו. יש מהם אמרו, שהעיקר הוא להשגיח
על הזביחה שיהיה השו"ב ירא שמים, וכן בכל שאר ענינים
השייכים לזה כי ח"ו מאכלות אסורים מטמטמים את הלב. ויש
שאמרו עירובין הוא העיקר כי הלכות שבת כהררים התלויים
בשערה (חגיגה ד-י ע"א) והאיסור חמור מאוד. ויש אמרו מקוה
היא העיקר להשגיח שהמקוה תהיה כשרה בלי שום חשש, כי
אם יסוד בנין האדם הוא חס ושלוש בלי כשרות קשה לו מאוד
להתגבר על הרע ר"ל.

ואחר זה אמר להם מרן הריבש"ט ז"ל בזה הלשון, תיתי לי
כי בעת הזאת פלפלו גם כן במתיבתא דרביהם איזה מהם עיקר
ואמרו כמר וכמר. והסימן הוא במקרא (חבקוק ג') בזע"ם תצעד
ארץ ר"ת "זביחה, "עירובין, "מקוה, כל אלה הם יסוד הארץ. עכ"ל.

פירק א

בו יבאר גדל הענין של המחלל קדשת השבת מש"ס
ומדרשים, זמר הקדוש והפוסקים

א) נשים מתות ילדות בעון ו מקבלין קרבות מפושעי
שוכבסות צואת בניהם ישראל כדי שיחזרו בתשובה
בשבת (שבת דף ק"ט).

ב) בעון חלול שבת תיה רעה
רבה, ובהמה כלה, ובני אדם
מתמעטין (שבת דף ק"ט).

ג) אין הדלקה מצויה אלא
במקום שיש חלול שבת (שבת
דף ק"ט).

ד) לא חרבה ירושלים אלא
בשביל שחללו בה את השבת
(שבת דף ק"ט).

ה) רבי שמעון בן יוחאי כד הוה
חמי לאמיה משתעיא סגין
בשובתא הוה אמר לה אפוא
שובתא היום (ירושלמי שבת דף ט"ו,
ג').

ז) שבת חמירא ולא אתי
לזלזולי בה (ביצה דף ל"ו).

ח) בערב שבת לא היו מתעניין
מפני כבוד השבת קל וחמור
בשבת עצמה (תענית דף כ"ז).

ט) יכול יהא כבוד אב ואם
דוחה שבת, תלמוד לומר איש
אפו ואביו תיראו ואת שבתת
תשמרו (יבמות דף ה').

י) ליראה את ד' אלקיך כל
הימים אלו שבתות וימים
טובים (יבמות דף צ"ג).

המערכות על תיקוני יסודי הדת

בהמשכים

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

ספר

בית עקד ספרים

האלמין

בשבעים אלפים ספרים קונטרסים וקול
קורא/ת מודעות ועלונים, שחיבר והו"ל
כ"ק

מרן האדמו"ר מהאלמין שליט"א
הגה"צ רבי שלום יהודה גראס [גרוס]

בו מובאים שמות הספרים שחיבר כ"ק
אדמו"ר שליט"א כולל אלו שנדפסו
בשפת המדינה במשך יובל שנים משנת
תשכ"ה עד שנת תשע"ה חלקם בארה"ב
וחלקם בארץ ישראל שנות ההדפסה
ומספר העמודים ומפתח לפי המקצועות
בעריכת א. ג.

יו"ל ע"י

מפעל הזוהר העולמי סניף בת ים
0527-651911

ספר

בית עקד ספרים -

האלמין

כשבעים אלפים ספרים קונטרסים
וקול קורא/ת מודעות ועלונים
שחיבר והו"ל

כ"ק

מרן האדמו"ר מהאלמין שליט"א
הגה"צ רבי שלום יהודה גראס [גרוס]
מפעל ענק זה הקים האדמו"ר שליט"א
בראותו את הדור פרוץ מרובה על העומד,

50

יובל שנים של פעילות המערכה

עמ' 2

שבת בו תלקט

לקט מהספרים הקדושים
על קדושת השבת

שבת בו תזכה

גדל השכר של מזכי הרבים

זכוי הרבים היא מעלה כל כך גדולה עד כדי כך שכל מה שהרבים עושים על ידו הרי נחשב כאלו הוא עשהו וזהו "זכות הרבים תלי בו". שכל הזכיות שהרבים עושים תלויין במזכה אותו ונזקפין לזכותו. האם דבר כה נשגב ונעלה נתן לראות בו דבר של מה בכך הרי אפשר לזכות לזה במחי יד.

בהוצאה לאור של כמה חברים על יסודות היהדות כגון: שמירת שבת, כשרות, טהרת המשפחה, תפילין, מוזות, ועוד, והפצתם על פני תבל. בדרך זו אפשר להגיע ללב כל יהודי, להזכיר לכל אחד ואחד מקור שרשו, שנשמתו שה' נפח בקרבנו חצובה מתחת פסא כבודו, והיא חלק אלקי ממעל, והוא מבחר היצורים, ולכן עליו להתחזק בקשר לעם הנצחי, לאלקי הנצח ולתורת הנצח וחס ושלום לא להחליכם בעולם עובר ושוא. בדברים כאלו והדומה להם הנכנסים ללב.

על ידי הוצאות קטנות יכול כל אחד ואחד להצטרף לעושי מצוה, ולהיות מקזכי הרבים, למעט מאחים יקרים תועים וטועים מחמת חסרון ידיעתם מלתת כתף סוורת לעם ישראל, ובכך כל הזכיות שישטברו ממעשיהם הטובים יזקפו לזכות המזכה אותם, ולא עוד אלא יזכה המזכה, שלא יבוא לידי חטא ולא לידי הרהור חטא, ויהיה נחשב כאלו בראו, ועוד ועוד להרבה יקר וגדלה ומעלות בתורה ויראת השם, ולחלק בגן עדן לאין שעור וערוך, ואפילו אם היו צריכים להוציא הוצאות רבות וגדולות לאין שיעור ולהקריב הרבה מן זמן, היא חובה של תורה והלכה ברורה, שאין שום יהודי בעולם שישל להפטר ממנה. וכל שכן, כשבעסק זה כל ההשקעה היא אפס אפסים לעמדת הרוחים העצומים בזה ובבא, בגשמיית וברוחנית, פרוותיה אוכלים בעולם הזה, והקרן קיימת לנצח. עסק הנשוא רוחים בטוחים, זכיות לדורי דורות. כי התוצאות של מצוות ומעשים טובים אשר יעשו הדורות הבאים בהתקדמות רוחנית, וכל מה שיעשו צאצאי צאצאיו אחריו שיעים לזה שזכוהו בכך, ומי פתי לא יסור הנזה להתחבר לקבוצת המזכים ויהא נחשב כמצוה רבה ונעצומה.

נעתיק כאן מספר "פלא יועץ" (ערך דפוס) וזה לשונו: הנה מאמר שעל הרב קצור קצרה יד החכמים מלהדפיס ספריהם כו', וראוי לעשירים כו' לפתח ידיהם אליהם בעין יפה ובזה חלק כחלק יאכלו עם החכם כו' והפל לפי מה שהוא הספר, ולפי מה שהוא נצרך לרבים, ולפי התועלת הנמשך ממנו לעבודת השם יתברך ודוק ותשכח שכמעט אין כסף שיהא נחשב למצוה רבה כזו, שכל הוצאה של מצוה הוא לשערתו כו', אבל זה הנותן לצורך הדפוס צדקתו עומדת לעד לדור דורים, והוא מזכה את הרבים, זכות הרבים תלי בו כו' מה טוב חלקו קנה שם טוב, קנה לו

שבת בו תספר סיפור לשבת

שבת בו תספר

והיה ביום הששי והכינו -

היראת שמים והפחד של קדשת השבת

בכל ערב שבת אחר חצות היום היה הרב הקדוש רבי אלימלך מליז'נסק זכרוננו לברכה מרגיש, שם השבת

באזניו כפעמון, לאזניו המקשקש. וכל אז בביתו, היו אווזים אותו, מכרחים להכין

ש ק ד ש ת מ ק ש ק ש ת והיה מכרח בכני הקול מי שהיה נמצא פלצות ורעדה ומשרתיו היו

ולתקן הכל קדם חצות היום, כי אחר חצות אם עשה אחד מהם איזה מעשה של חל בבית הצדיק, היה נופל מידו הדבר או החפץ שאחז, וכל מה שבתוכו היה מתקלקל.

אגרת השבת ששלח השבת

להרב אברהם אב"ן עזרא ז"ל

(הנקרא ראב"ע)

אני שבת, עטרת דת יקרים ובין השם ובין בניו אני אות ובי כל מעשיו כלה אלהים ולא ירד ביום שבת אזי מן אני ענג לחיים על אדמה אני חדות זכרים גם נקבות ולא יתאבלו בי האבלים והשקט ימצאו עבד ואמה ינוחון כל בהמות הם ביד איש וכל משכיל בינו הוא מקדש בכל יום ימצאו שערי תבונה מכבד מעשות דרך, וכן מן שמרתך בכל ימים, למען בזקנתך שגגה נמצאה בך ושם כתוב לחלל ליל שביעי לחבר אגרות דרך אמונה רביעית בעשרת הדברים ברית עולם לכל דורים ודורים וכן כתוב בראשית הספרים למען אהיה מופת לדורים ומרגוע לעם שכני קברים וששים בי זקנים גם נערים ובי לא יספדו על מות ישרים והגרים אשר הם בשערים כסוסים כחמורים כשורים וגם מבדיל חשובים כנזירים ביומי נפתחו מאה שערים מצא חפץ ודבר כל דברים שמרתי מאד מימי נעורים אשר באו אלי ביתך ספרים ואין תחשה ולא תדור נדרים ותשלחם אלי כל העברים

שבת בזוהר תלמד גודל מעלת לימוד הזוהר בשבת

שבת בו תשנן הלכות שבת

שְׁמִירַת שַׁבָּת פְּדֵת לְקוּטֵי דִינִים הַשְּׂכִיחִים, לְהִלָּכָה וּלְמַעֲשֶׂה

(א) שַׁבָּת לַד', שַׁבּוֹת כַּד' מַה הַקֶּב"ה שַׁבָּת מִמָּאָמָר אֶף אֶת שַׁבּוֹת מִמָּאָמָר (ירושלמי שבת פ' ט"ו).

(ב) שַׁבּוֹת גַּם מִמִּחְשַׁבֶּת עֲבוּדָה (מכילתא יתרו).

(ג) מִדַּחֵק הִתִּירוּ לְשָׁאֵל בְּשָׁלוֹם בְּשַׁבָּת (ירושלמי שם, מו"ר ויקרא פל"ד).

(ד) רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי כַּד חֲזִי שְׁאָמוּ מִדְּבַרְתָּ הֲרֵבָה בְּשַׁבָּת אָמַר לָהּ אִמָּא שַׁבָּת הַיּוֹם (שם).

(ה) אָסוּר לְאָדָם לְתַבֵּעַ צִרְכּוֹ בְּשַׁבָּת (שם).

(ו) לֹא יֵהָא הִילּוּכָךְ שֶׁל שַׁבָּת כְּהִילּוּכָךְ בַּחֲל (שבת ק"ג).

(ז) לֹא יֵהָא דְבִּיבְרָךְ שֶׁל שַׁבָּת כְּדְבִיבְרָךְ שֶׁל חַל, דְּבִיבְרָךְ אָסוּר הֲרֵהוּר מִתָּר (שם).

(ח) חֲשׁוֹבוֹת שֶׁל מִצְוָה מִתָּר לְחַשְׁבֹּן בְּשַׁבָּת, פּוֹסְקִים צִדְקָה לְעַנְיִים בְּשַׁבָּת (שבת קכ"ט).

(ט) מִפְּקָחִין פְּקָח נֶכֶס וּפְקָח רַבִּים בְּשַׁבָּת (שם).

(י) מְשַׁדְּכִין עַל הַתִּינוּקוֹת לִיאָרֵס בְּשַׁבָּת (שם).

(יא) מְשַׁדְּכִין עַל הַתִּינוּק לְלַמְּדוֹ סֵפֶר וּלְלַמְּדוֹ אֲפֻמּוֹת (שם).

(יב) אֵל יֹאמַר אָדָם נִישָׁן כְּדִי שְׁנַעֲשֶׂה מְלָאכְתָּנוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת שְׁאָסוּר לִמְרָ לְמַחַר אַעֲשֶׂה כֶּן, וְאַפְּלוּ חֶפֶץ לְכַתֵּב תּוֹרָה, מִפְּנֵי שְׁמִירָאָה מַה שֵׁינִשָּׁן בְּשַׁבָּת בְּשִׁבְלֵי הַחַל, אֵלָּא יֹאמַר נִנּוּחַ כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם (ס"ח סימן רס"ו).

מכתבים למערכת

מכתבים שהתקבלו לפני 20-40 שנה

תרנא: הננו לאשר קבלת הספר על מאכלות אסורות שנובד לשיבתנו. י"שר חילו של המחבר הדגול שליט"א לאורייתא ויפוצו מעיינותיו חוצה. ביקרא דאורייתא. *ישיבת השמן, ה'כ"ז*

תרנב: הנני מתכבד לאשר את ספרו שכולל בו "אכילת התרגולים" "זבחו זבחי צדק" "מנוחת שלום" "מנחת יהודה" "שמירה טובה" בתודה ובברכה מעומקא דלבא תזכה למצות ורב הברכות יושב בסדר. ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך. בכבוד רב ובכל חותמי הברכות, ע"ה כמוס עגיב

הרב של אור יהודה והסביבה

מִן הַחֲזוֹן אִישׁ זִי"ע הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו לְלַמֵּד זֶהָר כְּסֵפֶר מוֹסֵר, וּבְסֵפֶר מַעֲשֶׂה אִישׁ: לְשׁוֹן הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ מַעוֹרֵר יוֹתֵר מִכָּל מַאֲמָרֵי חֲז"ל.

בְּחֹר יְשִׁיבָה נִכְנָס אֶל מַעוֹנוֹ שֶׁל מֶרֶן רַבִּי אֶהֱרֹן יְהוּדָה לִיב שְׁטֵינְמָן שְׁלִיט"א, וְשָׁאֲלֵתוֹ בְּכִיו: "הֲאִם בְּחֹר יְשִׁיבָה יָכוֹל לְלַמֵּד זֶהָר?" וְהַשִּׁיב בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "כֵּן, הָעֵקֶר שֶׁתִּבְיִן!"

רַבִּי חַיִּים קִינִיבֶסקִי שְׁלִיט"א אֹמֵר לְאַבְרָכִים: אִי אֶפְשָׁר לְהִכָּנֵס לִגְן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן בְּלִי לַמּוֹד הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ

מֶרֶן הָאֲדָמוֹר מְבַעֲלָזָא שְׁלִיט"א הוֹרָה לַעֲשׂוֹת שְׁטִיבֵל מִיָּחָד בְּבִנְיַן בֵּית הַמּוֹדֵרֶשׁ שֶׁשֵּׁם לּוֹמְדִים כָּל הַיּוֹם זֶהָר וְסִפְרֵי הַבְּרָכָה

מֶרֶן הָאֲדָמוֹר מִצְאֵנָה שְׁלִיט"א הוֹרָה לְכָלֵל חֲסִידָיו לְלַמּוֹד כָּל יוֹם זֶהָר וּבְשַׁבָּת קוֹדֵשׁ חֲמִשָּׁה דְּפִי זֶהָר

אור השבת

לכבוד שבת | פרשת בהעלותך | י"ב סיון תשע"ז | עלון מס' 2

עלון יומי דהתאחדות הקהילות
כולל הלכות תשובות ובירורים בענין השבת וערובין כהלכתה
עלון יומי בע"ה לכל ימי השנה

לע"נ הרבנית הצדיקת מרת טויבא בת ר' חיים אליהו ע"ה י"א סיון תשע"ג

דבר המערכת

שבט בו תבין
דבר המערכת

המערכות על תיקוני
יסודי הדת

שבט בו תשוב
שכר ועונש

שבט בו תספר
סיפור לשבת

שבט בו תלקט
לקט מספרים קדושים
על קדושת השבת

שבט בזוהר תלמד
גודל מעלת
לימוד הזוהר בשבת

שבט בו תשנן
הלכות שבת

ימים עשה ד' את השמים ואת הארץ
וגו' הורה לנו הכתוב בזה שענין שבת
הוא שורש האמונה לידע שהעולם הוא
מחודש וכיון
שברא הכל הוא
אדון על הכל,
ואנחנו עבדיו
ומחויבים
לעשות
רצונו ולעבדו
בכל גופינו
ונשמו ותינו
וממונינו, כי הכל
שלו והזהירה

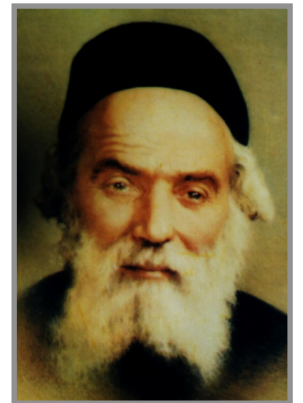

התורה על שמירת השבת י"ב פעמים,
ואחז"ל כל המשמר את השבת כאלו
מקיים כל התורה וכל המחלל השבת
כאלו כפר בכל התורה כולה והכל
מטעם הנ"ל שהוא שורש האמונה.

וכעין זה איתא ג"כ במ"ר פרשה
בשלח א"ר אלעזר בר אבינא מצינו
בתורה ובנביאים ובכתובים ששקולה
שבת כנגד כל המצוות... וראה את
חומר העוון שיש באיסור חילול שבת
דהלא ידוע שיש כמה חלקי עונשים
על העונות, יש ענינים שכשהאדם
עובר עליהן הוא רק איסור עשה
בלבד, חמור מזה העונות שיש עליהן
איסור לאו חמור מזה העונות שיש

ולכן איך אפשר לו ללמוד גמרא לפני
שיודע הלכות שבת, וכמבואר בשו"ע
הרב הלכות תלמוד תורה בשם הש"ך,
ואם אינו יודע הלכות הוא כמו גוי,
[ראה במשנה ברורה בהמקדמה לחלק
ג'] ואיזה טעם יש לגוי ללמוד גמרא
כמו שכתוב בתיקוני זוהר (תיקון מ"ז דף
פ"ג:) ז"ל:

ואי מקיים זכור ושמור בשבת הן בקיום
מצות עשה והן בשמירת מצוות לא
תעשה דהיינו
ל"ט מלאכות
איהו בצלמנו
כדמותנו, ואם
לאו, ואם אינו
שומר את
השבת לאו,
אינו בצלמנו
כדמותנו, ואין
לא חלק באלוקי
ישראל, כי

המחלל את השבת הרי הוא כגוי, ע"כ.
ולכן אין לנו ברירה רק ללמוד הלכות

שבת, שידע מה אסור ומה מותר.

**זה לשון המשנה ברורה בהקדמה
לחלק ג' הלכות שבת:**

כתיב בתורה זכור את יום השבת
לקדשו ששת ימים תעבוד וגו' כי ששת

ועד השבת דהתאחדות הקהילות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס

אבדק"ק האלמין שליט"א

מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

שבת בו תשוב שכר ועונש

בהמשכים

המערכות על תיקוני יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

בהמשכים

(גכ) המחליל את השבת מעיד
לפני מי שאמר והיה העולם
שלא ברא עולמו בששה ימים
ולא נח בשביעי (מכילתא פרשת
יתרו).

(כד) המחליל השבת מאכילין
אותו גחלי רתמים (פנח רזא).

(כה) ענש המחליל כפול (מדרש
תהלים מ"ז צ"ב).

(כו) ישראל שלא שמר שבת
בעולם הזה אין לו מנוחה
לעולם, וממנה אחד מוציא
גופו ומכניס אותו לגיהנם
לעין הרשעים, ונשמתו אין לו
מנוחה באור גיהנם, וכשיצא
שבת אותו ממנה מחזיר הגוף
למקומו ונזקקים כל אחד
לעצמו (מדרש מובא במעבר יבק, שפתי
רננות סימן ל"ט).

(כז) על ידי חלול שבת נתפגרו
בגלות (תדבא"ר פרק כ"ו).

(כח) מעשה באחד שרכב על
סוס בשבת והביאוהו לבית
דין וסקלוהו, לא מפני שראוי
לקרוא אלא שהשעה צריכה לקרוא
(יבמות צ' סנהדרין מ"ו).

(כט) כל זמן שאדם מכבד אביו
ואמו אין חטא של חלול שבת
ולא שאר שום חטא בא על ידו
(תדבא"ר כ"ו).

(ל) מעשה באדם אחד שהיה לו
פרה וחורשת בכל יום וכשהגיע
יום השבת מניח אותה, לימים
ירד אותו הצדיק מנזקסיו
והצריך למכור השור לעכו"ם,
וכשהגיע יום השבת לא רצה
השור לחרש כמנהגו גם אחר
שהפכו העכו"ם מכות רבות
ורעות מקדם, בא לו העכו"ם
לישראל המוכר שיטל את
שורו, מיד הבין הצדיק ולחש
לתוך און השור שפעקשו הוא
ברשות העכו"ם וחובה עליו
לעשות מלאכת בעל הבית גם
בשבת, ומיד עמד מוכן לעשות
מלאכתו, העכו"ם חשש שפא

(יא) הפטיל אימה יתרה בתוך
ביתו סוף בא לחלול שבת (גיטין
דף ו').

(יב) בהני תלת מילי נחתי
בעלי בתים מנזקסיהון, דקיירי
נכסיהו בשבתא, ודקבעי
סעודתיהו בשבתא בעידן בי
מדרשא (גיטין דף ל"ה).

(יג) נהר סמבטיון מוכיח על
שמירת השבת (סנהדרין דף ס"ה).

(יד) חסידים הראשונים לא היו
משמש אלא בד' בשבת שלא
יבואו נשותיהן לידי חלול שבת
(נה דף ל"ה).

(טו) כל מי שאינו משמר את
השבת אצלכם [בעולם הזה]
ברצונו, כאן הוא משמר אותו
בעל כרחו (בראשית רבה י"א י').

(טז) אם יבואו עכו"ם ויאמרו
לכם למה אתם עושים את יום
השבת, אמרו להם ראו שאין
המן יורד בשבת (שמות רבה פרק
כ"ה ט"ו).

(יז) אמר המן אם אתה מבקש
לעקר אותם [ישראל] עקר
את השבת ויטל אותה ואחר
כך אתה מכילה אותם (אסתר רבה
ז').

(יח) טור שמעון הרב משום
שהיו משחקין בכדור בשבת
(איכה רבה ב' ג').

(יט) חלול שבת אחד מג' עונות
שמגלגלין בהם על עושיהן את
כל העונות (מדרש תנאים דברים ה').

(כ) לא חרבה ירושלים עד
שהעלימו עיניהם מן השבת
(מדרש תנאים דברים ה').

(כא) המחליל שבתות אף על
פי שיש בידו תורה ומעשים
טובים אין לו חלק לעולם הבא
(אבות דרבי נתן פרק כ"ו).

(כב) אם חללתם השבת מעלה
אני עליכם כאלו חללתם כל
המצוות (מדרש רבה שמות פרק כ"ה).

ונלחם בעוז ותעצומות נגד כל הגיון,
וכאדם יחיד שראה את שבר בת עמו עמד
כצור איתן לגדור גדר ולעמוד בפרץ.

ובכדי שיהיו דבריו מתקבלים על שומעיהם
ראה לנגד עיניו דברי החכם מכל אדם
עשות ספרים הרבה אין קץ וכמו שפי'
המצודות (שם) להזהיר בהם מכל מה
שיש להזהר, ועל כל פירצה שנלחם עליה
לתקנו ראה בזה צורך לכתוב עליו ספר,
וכשנתברר לו שעל נושא זה כבר קדמוהו
ראשונים, עמד והדפיס הספר הזה והוציאו
לאור עולם, כך שבשנת תשכ"ה תקופת
מה לאחר נישואיו, הוציא לאור עולם את
הספר הראשון "ואמרו אמך" על קדושת
בית המדרש, לאחר מכן הוציא לאור עוד
ששה ספרים על תיקון הדור, עד שהוציא
את הספר "נפש ישעיה" שעוסק בעניני
כשרות ומאכלות אסורות ספר זה חיבר
וכתב בעצמו, ונתקבל בחיבה אצל יראי ה'.

מאז ועד עתה כעבור יובל שנים הוציא
לאור וחיבר רבבות ספרים חלקם בלי
לפרסם את שמו עליהם, וחלקם בשם
גדול זה או אחר, כמו"כ הדפיס קובצים,
קונטרסים, ומודעות קול קורא, ועדיין
ישנם תח"י ספרים הרבה שהם בכתב
יד, ובעזה"ש"ת עוד חזון למועד, ספרי
האדמו"ר שליט"א מפארים את כל
ספריות היהדות בעולם, ואין לך ישיבה
או בית דין או בית מדרש שספרים אלו
אינם נמצאים שם ובכדי לזכות את כלל
ישראל הפיצם בחינם ללא תמורה.

50

יובל שנים של פעילות המערכה

עמ' 2

שבת בו תלקט

לקט מהספרים הקדושים
על קדושת השבת

דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא, וגם
העולם הזה כו', עד כאן לשונו.

הגע בעצמך אם בכדי להדפיס ספר שיש
בזה זכאי הרבים המצאה כה רבה וגדולה, עד שאין
הכסף יהא נחשב בזה, כי זכותיו ורחמי גדולים ומרבים בגשמיית
וברוחנית, בזה ובבא, לעד ולדורי דורות לנצח. ועל כל אחד ואחד
מישראל להתעורר בלהבת אש להטות שכם לקחת יד וחלק בגוף
בנפש בזמן במקומו ככל אשר לא-ל ידו וכל מה שיפעל בזה הוא
אך ורק לטובת עצמו ונשמתו ונפשות ביתו שבזכות המצאה הרבה
לא יבוא הנגע חס ושלוש לביתם וינצלו מכל פגעי הזמן בעזה"ת.

איתא במשנה (אבות פרק ה משנה י"ח) כל המזכה את הרבים, אין
חטא בא על ידו.

**משנתנו באה ללמד, מה רב שכרו של המזכה את הרבים,
ומה גדול ענישו של המחטיא את הרבים.**

כל המזכה את הרבים - שפולטדם תורה ומוסר, ומדריכם
בדרך ישרה, אין חטא בא על ידו - שפון השמים מונעים אותו
מלהכשל בחטא, שלא יהא הוא בגיהנם ותלמידיו בגן עדן.
(גמרא מסכת יומא דף פ"ז עמוד א').

וכן מובא באבות דרבי נתן (פרק מ'), "כל המזכה את הרבים,
אין מגלגלים עברה על ידו, שלא יהיו תלמידיו נוחלים העולם
הבא והוא יורד לשאול, שנאמר (תהלים טז, י), "כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת", כלומר לא תעזב
נפשי לבוא לידי עברה, שאלך אל שאול, ולא תתן חסידך -
תלמידיו שזכו על ידי, והם בגן עדן - שיראוני בשחת. (תוספות
יוס טוב)

משה זכה וזכה את הרבים, זכות הרבים תלוי בו, שנאמר
(דברים לג, כא) "צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל"

משה זכה - שהגיע לתכלית השלמות האנושית בהכמה
ובמעשה, וזכה את הרבים - שלמד את ישראל תורה ומצוות
והורה להם הדרך להיות עם סגלה, ולכן זכות הרבים -
שמוקמים את המצוות, תלוי בו - כאלו הוא קיים עמהם
כל אותן המצוות, שנאמר: "צדקת ה' עשה ומשפטיו עם
ישראל" - כלומר שהשלים וקיים כל התורה, הוא וכל ישראל
עמו. (המאיר)

ירבעם חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו,
שנאמר (מלכים א טו, ל) "על חטאות ירבעם (בן-נבט) אשר חטא
ואשר החטיא את ישראל"

ירבעם חטא - שעשה עגלי זהב ואמר לבני ישראל: "רב
לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל אשר העלוק

שבת בו תספור סיפור לשבת

**ספור נורא מאגרת ששלחה השבת
להרב אברהם אבן עזרא ז"ל**
(הנקרא ראב"ע)

אמר הכותב: היות והשבת קדש מתחלל באפן
מבהיל ומחפיר אשר תחשכנה עינינו מראות בלי
בשת פנים, ומכגינים במסירת נפש נגד מהרסי
ומחללי שבת קדש בפרהסיא. לזאת אמרנו
להדפיס עתה המעשה נורא מ"אגרת השבת"
שנשלח להרב אבן עזרא, ועוד איזה ספורים
נוראים ונפלאים מה שקרה מכבר למחללי שבת
קדש, שנענשו ב'סורים רחמנא ליצלן בזה ובבא,
אולי יתעוררו ויתנו לב וישובו על ידי זה, ושכרם
כפול מן השמים.

בשנת ארבעת אלפים ותשע מאות ותשע עשרה
בחדני הלילה ליל שבת בארבעה עשר לחדש
טבת, ואני אברהם הספרדי הנקרא אבן עזרא
הייתי בעיר אחת מערי האי הנקרא קצה הארנון
שהוא גבול שביעי מגבולות ארנון נושבת, ואני
הייתי יושן ושנתי ערבה עלי ואראה בחלום והנה
עומד לנגדי כמראה גבר ובדו אגרת חתומה,
ויען ויאמר אלי, קח זאת האגרת ששלחה אליך
השבת ואקד ואשתחוה להשם ואברך השם
אשר כבדני זה הכבוד ואתפשונו בשתי ידי וידי
נטפו מור, ואקראנה ותהיה בפי כדבש למתוק,
אך בקראי הטורים חס לבי בקרבי וכמעט יצאה
נפשי, ואשאל העומד לנגדי מה פשעי ומה חטאתי
כי מיום שידעתי את השם הנכבד והנורא אשר
בראני ולמדתי מצוותיו לעולם אהבתי את השבת,
ובטרם בואה הייתי יוצא לקראתה בכל לבי, גם
בצאתה הייתי משלחה אותה בשמחה ובשירים,
ומי בכל עבדיה כמוני נאמן ומדוע שלחה אלי.

שבת בזוהר תלמד גודל מעלת לימוד הזוהר בשבת

שבת בו תשנן הלכות שבת

בזו הלשון: 'וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך פד יתגלו לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא, ובגיניה, ויקראתם דרור בארץ'.

באור הדברים: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדרור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "ויקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה. וכתב בספר הקנה על הפסוק "ושבתם וראיתם כו' לאשר לא עבדו", כי מי שעוסק דוקא בנגלה ולא בזהר הקדוש נקרא לא עבדו. גם אינו נקרא תלמיד חכם, רק בשם תלמיד, כי שם חכם אינו רק על חכמה הפנימית יעו"ש...

ובספר פסא מלך כתב: וכין שידעת כמה גדולה מעלת למוד חכמת האמת כו'... ידע גדל החיוב וגדל העושר למי שלומד הקבלה, כי למוד הזה גם בגירסא בעלמא בונה עלמיו, וכל שכן

1) וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלך זצ"ל משם רבו החפץ חיים זצ"ל שעל לימוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רוב מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוז'ן, הוספות בבין יוסף).

מכתבים למערכת

תרנג: הריני מודה על קבלת ספריכם החשובים ומברככם בברכת יפוצו מעינותיכם חוצה.

בכבוד רב, אלתנאל קוסובסקי-שמור, רב שכונת יצ אליהו

תרנד: קבלתי בשמחה את החיבורים החשובים: אפיית המצות נפש ישעיה על מאכלות אסורות אנציקלופדיה לכשרות ה' חלקים. ויהי רצון כשם שזכה לזכות את הרבים בחיבוריו החשובים כן ימשיך לזכות ויפוצו מעינותיו חוצה.

בהכרה ובתודה, הרב יחזקאל צאנז, רב בק"ק לוח מאשטאמיס, לוח האלון

המשך בעלון הבא

מן החזון איש זי"ע הורה לשוואליו ללמוד זהר כספר מוסר, ובספר מעשה איש: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

בחור ישיבה נכנס אל מעונו של מרן רבי אהרן יהודה ליב שטיינמן שליט"א, ושאלתו בסיו: "האם בחור ישיבה יכול ללמוד זוהר?" והשיב בזה הלשון: "כן, העקר שתבין!"

רבי חיים קניבסקי שליט"א אומר לאברכים: אי אפשר להכנס לגן עדן העליון בלי למוד הזהר הקדוש

מרן האדמו"ר מבעלזא שליט"א הורה לעשות שטיבל מיוחד בבנין בית המדרש ששם לומדים כל היום זוהר וספרי חכמה

מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א הורה לכלל חסידיו ללמוד כל יום זוהר ובשבת קודש חמשה דפי זוהר

אור השבת

יום א' | כרשת שלה | י"ג סיון תשע"ו | עלון מס' 3

עלון יומי דהתאחדות הקהילות
כולל הלכות תשובות ובירורים בענין השבת וערובין כהלכתה
עלון יומי בע"ה לכל ימי השנה

לע"נ הרבנית הצדיקת מרת טובא בת ר' חיים אליהו ע"ה י"א סיון תשע"ג

דבר המערכת

שבת בו תבין
דבר המערכת

המערכות על תיקוני
יסודי הדת
שבת בו תשוב
שכר ועונש

שבת בו תספר
סיפור לשבת
שבת בו תלקט
לקט מספרים קדושים
על קדושת השבת

שבת בזוהר תלמד
גודל מעלת
לימוד הזוהר בשבת
שבת בו תשנן
הלכות שבת

יוכל האדם לראות את גודל הענין של שבת, וכן יש עוד כמה מאמרי חז"ל המפליגים מאד בעון חילול שבת. וז"ל הרמב"ם פ"ל מהלכות שבת, השבת ועבודת כוכבים כל אחת משתייהן שקולה כנגד שאר כל מצות התורה והשבת הוא האות שבין הקב"ה ובינינו לעולם לפיכך כל העובר על שאר המצות הרי הוא בכלל רשעי ישראל אבל המחלל שבת בפרהסיא הרי הוא כעובד עבודת כוכבים ושניהם כעובדי כוכבים לכל דבריהם וכו' ע"ש...
וכבר העיד בנו הגאון בעל אורים ותומים בספרו יערות הדבש כי אי אפשר כלל במציאות שינצל מאיסור שבת אם לא ילמוד כל הדינים על בורים היטיב היטיב...

וראוי ונכון לכל ירא וחרד לדבר ד' לכונן חבורות ללמוד הלכות שבת כדי שלא יכשלו בהם וכדאיתא בילקוט ר"פ ויקהל א"ל הקב"ה למשה עשה לך קהלות גדולות ודרוש לפנייהם ברבים הלכות שבת וידוע ששמירת שבת כתקונה הוא קירוב לגאולה כמו שאחז"ל אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד היו נגאלין שנאמר וכו', עכ"ל.

וכן כל ההלכות של השו"ע כמו שנביא

עליהן מיתה בידי שמים חמור מזה העונות שיש עליהן עונש כרת חמור מזה אותן שיש עליהן מיתה בידי אדם והוא מיתת חנק למעלה מזה אותן שעונשן הוא הרג בסייף למעלה מזה אותן שמיתתן בשרפה למעלה מכולם אותן שמיתתן בסקילה כי היא החמורה שבמיתות ועל עון חילול שבת במזיד הלא מיתתו הוא בסקילה. ונוכל לראות עוד את חומר העון שיש באיסור חילול שבת דהלא בכל העונות לבד מאיסור עבודת כוכבים קי"ל דאם הוא מומר ח"ו לאחד מהם אינו מומר לכל התורה ואלו באיסור שבת קי"ל בסימן שפ"ה ס"ג דאם הופקר אצלו איסור שבת ועובר עליו כמה פעמים בפרהסיא הוא מומר לכל התורה ודינו כעובד כוכבים ממש. ואם הוא דר עם ישראל ברשות אחד צריך לשכור ממנו הרשות כמו אם הוא דר עם העו"ג ואם שחט אף שאיש ישראל אחר עומד עליו ורואה ששחט כדין אפ"ה שחיתתו נבלה גמורה מטעם דהוא אינו בר זביחה כלל כדאיתא בפוסקים וטעם לכל זה הוא דהמחלל את השבת כופר במעשה בראשית כמו עובד כוכבים וע"כ גם עונש מחלל שבת הוא בסקילה כעובד כוכבים וכשהוא בלי התראה הוא עכ"פ בכרת, מכל זה

ועד השבת דהתאחדות הקהילות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה
בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס
אבדק"ק האלמין שליט"א
מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

שבת בו תשוב שכר ועונש

בהמשכים

המערכות על תיקוני יסודי הדת

בהמשכים

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

(ב) אם מקיים מצות שבת הוא
בצלמו, ואם לאו אין לו חלק
בזרע ישראל (שם תיקון מ"ז פ"ג).

(ג) אם אין ישראל שומרים
השבת נאמר בהם "שלח
תשלח" שני גרושין (תיקוני זוהר
תיקון ו' כ"א).

(ד) כל אלו שמחללים שבתות
ומועדים בפריה ורביה ואינם
חוששים לכבוד בוראם, כמו
שלא שמרו את השבת בזה
העולם, כך אינם שומרים
אותו בעולם ההוא, ואין להם
מנוחה בגיהנם, ר' יהודה אומר
שומרים אותו שם בעל כרחך
(ח"ב ק"ג).

(ה) אלו הרשעים שלא שמרו
את השבת לעולם אין אש
הגיהנם שוכה מהם, וכל
הרשעים שבגיהנם שואלין
עליהם מה נשתנו אלו, מלאכי
הדין משיבים להם, אלו הם
רשעים שפסלו בהקב"ה ועברו
על התורה כלה בשביל שלא
שמרו את השבת, והרשעים
כלם יוצאים ממוקומם לראות
בהם, ומלאך אחד מכניס
גופותיהם של אותם מחללי
שבת לתוך הגיהנם לעיניהם
של שאר הרשעים ורואים
שתולעתם לא תמות ואשם
לא תכבה, וכל הרשעים
מסבבין אותו ומקריזין זה הוא
פלוני הרשע שלא חשש לכבוד
בוראו כפר בהקב"ה ובכל
התורה, אוי לו, טוב היה לו
שלא נברא, ושלל יבא לדן זה
ולבושה זאת (ח"ב קנ"א).

(ו) כמו שאדם מקבל את הנפש
רוח נשמה היתרים בערב שבת
בספר פנים בענג ובשומחה,
כך מקבלים בעולם ההוא את
הנר"ן שלו כשיצא מן העולם
(תיקוני זוהר תיקון ו' כ"ג).

(ז) השבת מכבד מכל שאר
המועדים (ח"ב פ"ח).

(ח) רוח שנקרא נגע ממנה

מעשי כשפים, ולא הניח הצדיק
עד שהגיד לו כל המאורע,
כיון ששמע העכו"ם כך נבהל
ונדעזע ונשא קל וחמר בעצמו
ואמר, מה זאת שאין לה לא
דעת ולא תבונה הכירה את
בוראה, ואני שבראני הקב"ה
בצלמו ובדמותו ונתן לי דעה
ובינה לא יהיה ראוי לי להפיר
את בוראי, מיד חזר לראות
שמים וזכה ללמוד תורה ונקרא
ר' חנינא בן תורתא (פסיקתא דר"כ
פכ"ד, מדרש עשרת הדברות).

(לא) מתוך שלא מחה ר' אלעזר
בן עזריה על חלול שבת
הנעשה על ידי בהמתו של
שכנתו נקרא על שמו, והשחרו
שניו מפני התעניות (שבת נ"ד, ביצה
כ"ג, ירושלמי שם).

(לב) המחלל את השבת אין לו
מחילה לעולם (מדרש תנאים דברים ה).

(לג) המחלל את השבת כעושה
כל רע (מדרש תנאים דברים ה).

(לד) בעולם הזה אדם הולך
ללקט תאנים בשבת אין
התאנה אומרת כלום, אבל
לעתיד לבוא אם אדם הולך
ללקט תאנה בשבת היא
צוחת ואומרת שבת היום (מדרש
שוח"ט תהלים ע"ג).

(לה) חד דזכתא אית בגיהנם
לאילין דקא מחללי שבתא
(זוה"ק הקדמה י"ד).

(לו) כל המחלל שבת בזדון אין
לו הרמת ראש עד שיעשה
תשובה (אותיות דר"ע, אותיות קטנות א).

(לז) המחלל שבת אף על פי
שיש בידו תורה ומעשים טובים
אין לו חלק לעולם הבא (אדר"ב
פכ"ו).

להלן מספר הזכר הקדוש:

(א) אם אדם מבטל אש בשבת
הקב"ה אומר אני כביתי האש
שלא יתוקד ואתם מוקדים
אותו, אתם תתוקדו בגיהנם
(תיקוני זוהר תקון כ"ד, ס"ט).

לקראת שנת היובל שנים, אנו רואים לנכון
להוציא לאור ספר בית עקד הספרים
- האלמין תשכ"ה-תשע"ה (בעריכת א.
ג.) בו יפורטו רשימות של רוב הספרים
ומהדורותיהם, שהאדמו"ר שליט"א
חיבר הו"ל ערך והדפיס לפעמים בכמה
לשונות, החל משנת תשכ"ה ועד תשע"ה
ספר זה בודאי יהיה לעזר לכל מי שירצה
לעיין וללמוד בספרים אלו ויהיה קל יותר
להשיגו.

"הדפסת הספרים שקראוה מלאכת הקודש,
השתלשלה מדור לדור, ולפני מלחמת העולם
השנייה כמעט ולא הייתה עיר בעלת ישוב
ישראלי שלא הוקם בתוכה דפוס עברי, והם
הם שדאגו להפצת הספר העברי בכל אפסי
הארץ לאלפים ולרבבות. אולם עלובה ספרותנו
העשירה, כי חסרה לה ביבליוגרפיה מעובדת
כראוי, כמו שיש לכל עם וספרות, כדי להקל
על כל דורש וחוקר בעבודתו הספרותית,
באיזה סוג שהוא, לבל ימשש כעור באפילה
לתור אחרי המקורות הנחוצים לו לרגל
העבודה אשר לפניו, הביבליוגרפיה שהיא
בסיס הספרות ועמודיה, ולמלאות חסרון
מורגש זה בספרותנו - זוהי מטרתו, מגמתו,
תפקידו ויעודו של הספר הזה. עבודת ימי חיי
אנוש שהשקיע בו כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין
שליט"א, ויש לי העונג והכבוד למסרו בזה
לכל אלה שיש להם עניין בספרותנו.

שקדתי יומם ולילה בלי הרף על דלתות
פתחיו, וזעיר שם וזעיר שם רשמתי איזו
הערה בשוליו ועלה בידי לתקן שגיאות
שונות אשר בטעות יסודן.

50

יובל שנים של פעילות המערכה

עמ' 2

שבת בו תלקט

לקט מהספרים הקדושים
על קדושת השבת

שבת בו תספור סיפור לשבת

זאת האגרת וזאת היא
אני שבת עטרת דת יקרים.
ובין השם ובין בניו אני אות.
ובהכל מעשיו כלם אלקים.
ולא ירד אז מן.
אני ענוג לחיים על האדמה.
אני חדות זכרים גם נקבות.
ולא יתאבלו בי אבלים.
השקט ימצאו עבד ואמה.
ינוחן כל בהמות הם ביד איש.
וכל משפיל ביינו הוא יקדש.
בכל יום ימצאו שערי תבונה.
מכבד מעשות דרך.
רביעית בעשורת הדברים.
ברית עולם לכל דורות ודורים.
וכן כתוב בראשית כל ספרים.
למען אהיה מוכת להורים.
ומרגוע לעם שוכני קברים.
וששים בו זקנים עם נערים.
ובי לא יספדו על מות ישרים.
והגרים אשר הם בשערים.
בסוסים וחורים ושירים.
וגם יבדיל חשובים כנזירים.
ביומי נפתחו מאה שערים.
ונכון מצוא חפץ ודבר דבר.
ושמרתיה מכל אשם.
בזקנותה שגגה נמצא בך.
ושם כתוב לחלל יום שביעי.
לחבר אגרת דרך האמונה.
למען שמרתני מאד
מימי נעורים.
אשר הובאו אליה הספרים.
ואין תחשה ולא תדר נדרים.
ותשלחם אל כל העבדים.

מארץ מצרים" (מלכים א יב, כח), והחטיא את
הרבים - שהשתחוו לעגלים ועבדו עבודה
זרה, חטא הרבים תלוי בו - כאלו הוא עשה
את כל החטאים שעשו ישראל, שנאמר: "על
חטאות ירבעם (בן נבט) אשר חטא ואשר החטיא את ישראל"
- לא כתוב "על חטאות ירבעם וישראל" אלא "על חטאות
ירבעם אשר חטא ואשר החטיא", מכאן שהכל תלוי בירבעם.
(ברטנורא)

גדל שכונו של המלמד תורה לאחרים ומזכה את הרבים

במסכת אבות (פרק ה' משנה י"ח): "כל המזכה את הרבים אין חטא
בא על ידו. כדי שלא יהיו תלמידיו בגן עדן והוא בגיהנום,
כדכתיב "כי לא תעזב נפשי לשואל לא תתן חסידך לראות
שחת" והיאך אפשר שמי שהוא חסיד יראה שחת, אלא
שאחר צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל, כלומר שהשלים
וקים כל התורה הוא וכל ישראל עמו. (מחשבתנו יונה אבות פרק ה' משנה י"ח)

המזכה את הרבים לא יבוא לא לידי חטא ולא לידי הרהור

במסכת אבות (פ"ה מ"ח), כל המזכה את הרבים אין חטא בא
על ידו. כשאדם עושה זכות גדולה כזו, מדת הדין נותנת
לשלים שכונו גדול כזה שלא להביא חטא על ידו ולא הרהור
עברה, וזהו שכונו, שעושר מצוה מצוה. (פרוש רבינו יונה על אבות פרק ה').
בסנהדרין צ"ט, וזה לשונו: אמר רבי אבהו כל המעשה את חברו לדבר
מצוה מעלה עליו הכתוב כאלו עשה, שנאמר ומטף אשר הכית בו את
היאר, וכי משה הפנה והלא אהרן הפנה, אלא לומר לך כל המעשה את
חברו לדבר מצוה מעלה עליו הכתוב כאלו עשה.

וברש"י שם: כאלו עשה. לאותו דבר מצוה: והלא אהרן הפנה,
דכתיב (שמות ז) "אמר אל אהרן קח מטף ונטה ידך".

כל המכניס בריה אחת תחת כנפי השכינה מעלין עליו כאלו יצרו ורקמו והביאו לעולם.

ובתוספתא הוריות (פרק ז') וזה לשונו: ומונין שכל השונה פרק
אחד לחברו מעלה עליו הכתוב כאלו הוא יצרו ורקמו והביאו
לעולם, שנאמר (ירמיה טז) ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה,
כאותו הפה.

כאלו בראו

ובשהש"ר (א. כב) וזה לשונו: כל המכניס בריה אחת לתוך
כנפי השכינה, מעלין עליו כאלו הוא בראו, עד כאן לשונו.

הרוצה לחיות

ואם אינו למוד לקרות ולשנות מה יעשה? ילך ויעשה
פרנס על הצבאר והוא חי. (ויק"ר כה א)

שבת בזוהר תלמד גודל מעלת לימוד הזוהר בשבת

שבת בו תשנן הלכות שבת

אם יזכה ללמוד ולהבין פירוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשוט שנה תמימה (פסא מלך תקו"ז מ"א).

יהודים יקרים, את אחי אנכי מבקש, כידוע אנו דור עקבתא דמשיחא, ואשר על פן זכות היא לנו וחובה קדושה לזרז ולהביא את משיח צדקנו כפנה שיותר מהר!!! - כיצד נקרב את ביאת המשיח? "כי הם חיינו וארץ ימינו ובהם נהגה יומם ולילה" - עלינו מטלת החובה של למוד התורה יומם ולילה עשרים וארבע שעות ביממה, כל דקה פנייה להקדיש ללמוד התורה, ק"ו העולם מתקיים, כמאמר התנא באבות: "על שלשה דברים העולם עומד על התורה..." - יסוד היסודות אשר תכל ומלואו נתמכים בו ונשענים עליו, הוא לימוד התורה הקדושה! - אין אנו מבינים מה הפעל הנעשה בעולמות העליונים על ידי למוד דבור תורה אחת, אך בכל זאת לשבר את האזן נאמר משל: נצייר לעצמנו נמלה, מרב קטנותה היא אינה יכולה לראות מה שבין אנוש רואה מלמעלה

וכן רבנו מרן החזון איש זצ"ל הורה לשואליו ללמוד זוהר כספר מוסר ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גריימן זצ"ל. ובספר מעשה איש, (עובדות על מרן הגה"ק החזון איש זצ"ל): שאמר, לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

(2) "ליהודים היתה אורה", אורה זו תורה, (מגילה ט"ז ע"ב) אור"ה נוטריקון אור הזוהר..

חשוב חלול שבת, והנה לומר דבר זה אעשה למחר כל שהוא דבר האסור לעשותו בשבת הוא אסור גמור אליבא דכו"ע, ואפילו בדבר הצריך לאדם כ' התוספות שיש למעט ובדחק התירו שאלת שלום בשבת, והזהר הקדוש מחמיר הרבה בענין הדבור (פלא יועץ ערך שבת).

(כב) ראיתי הפנהג ביושביו כפרים הרחוקים זה מזה ובשבת באים למנוח עשרה לבית הכנסת להתפלל ברב עם הדרת מלך מלכו של עולם הקב"ה, ובאים לבית הכנסת והם עוסקים בהבלי עולם ומספרים אחד לחברו איך שקנה סוסים במקח השוה אצל א' וזה מספר שקנה פרה או שאר בהמה, וכל דבריהם הוא כמשה ומתן של חל וקניא לו ודבר דבר שלא יהיה דבור בשבת כשל חל, ובחל אין רואין אחד לאחד רק בשבת באים למנוח והן עוסקין הכל בדרך ארץ ובמשה ובמתן, אז טוב היה להם לשבת בית בבתייהם ולישן במטה כדי שלא ידבר דברי חל בשבת (קב הישר פרק ע"ה אות ג).

(כג) וכתבו המקבילים שלא זו בלבד מחלול שבת צריך ליזהר בשבת אלא מכל דהו דבר חטא כי אפילו עם הארץ שבחטאו בחל אינו פוגם אלא בעשיה בשבת שכל העולמות כלולים זה בזה גם הוא פוגם באצילות (פלא יועץ ערך שבת).

(כד) נודע אסור הדבור של חל, והתוספות כתבו דאפילו בדבור של היתר אסור להרבות בשבת, וכן כתב בשלחן ערוך והפליגו הרבה על זה בספרים הקדושים וחובה על כל אדם ליזהר בזה כי אין זה מוסדת חסידות כלל רק בזולת זה אינו שומר שבת, ומי שנוזהר בזה יזכה ליום שפלו שבת (נועם מגדים על הכתוב בחריש ובקציר, מנחת שבת ע"ב אות י"ז).

מכתבים למערכת

תרנה: הרינו לאשר בתדוה את קבלת הספרים החשובים, מנחת יהודה ואנציקלופדיה לכשרות.

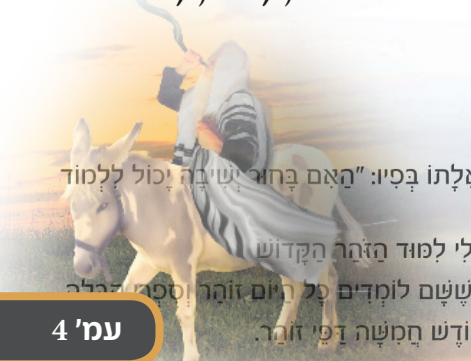
בכבוד רב, נתני מאלי, ההנהלה, ירושלים

תרנו: קבלנו בהוקרה את ספרים שנשלחו אלינו. בתודה ובברכה

פנחס הכאנוני, אגודה להחזרת ישיבה לירושלים, ירושלים

תרנו: הנני להודיעך על קבלת ספרך החשובים. ואנו מודים לך מאד על שליחת ספרך החשובים מאוד. יה"ר שתזכה להפיץ מעינותיך חוצה. יוסף חיים ראוי, רב העיר אשקלון, אשקלון

המשך בעלון הבא

מרן החזון איש זי"ע הורה לשואליו ללמוד זהר כספר מוסר, ובספר מעשה איש: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל.

בחור ישיבה נכנס אל מעונו של מרן רבי אהרן יהודה ליב שטיינמן שליט"א, ושאלתו בסיו: "האם בחור ישיבה יכול ללמוד זוהר?" והשיב בזה הלשון: "כן, העקר שתבין!"

רבי חיים קניבסקי שליט"א אומר לאברכים: אי אפשר להכנס לגן עדן העליון בלי למוד הזהר הקדוש

מרן האדמו"ר מבבלזא שליט"א הורה לעשות שטיבל מיוחד בבנין בית המדרש ששם לומדים כל היום זוהר וספרים אחרים

מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א הורה לכלל חסידיו ללמוד כל יום זוהר ובשבת קודש חמשה דפי זוהר

אור השבת

יום ב' | פרשת שלח | י"ד סיון תשע"ו | עלון מס' 4

עלון יומי דהתאחדות הקהילות
כולל הלכות תשובות וביטורים בענין השבת וערובין כהלכתה
עלון יומי בע"ה לכל ימי השנה

לע"נ הרבנית הצדיקת מרת טובא בת ר' חיים אליהו ע"ה י"א סיון תשע"ג

דבר המערכת

שבת בו תבין
דבר המערכת

המערכות על תיקוני
יסודי הדת

שבת בו תשוב
שכר ועונש

שבת בו תספר
סיפור לשבת

שבת בו תלקט
לקט מספרים קדושים
על קדושת השבת

שבת בזוהר תלמד
גודל מעלת
לימוד הזוהר בשבת

שבת בו תשנן
הלכות שבת

העבר ותפילה על העתיד, מפעל הזהור העולמי שמח להיות משליחיו של מרן הבית יוסף ולהוציא לאור, כסנונית ראשונה בעולם, במהדורה מהודרת את כל ד' חלקי שולחן ערוך של מרן הבית יוסף ללימוד יומי מחולק לכל ימות השנה. שמחה גדולה בעליונים והתחתונים - שמחה פורצת גדר, שלמות בעליונים ושלמות בתחתונים, כי ההלכה מוציאה לפועל את הכוונה העליונה של מי שאמר והיה העולם, שמאמרו השתלשל מרום המעלות עד הדיוטא התחתונה של העולם הזה, וזה דבר עצום ונורא, גדול ונשגב מאד, כי כל ענינה של התורה שמקורה בגניז עליון, היא הוראת דרך דווקא בעולם הזה, שהלכה מהמילה הליכה. והתורה היא לא רק חכמה בעלמא (כמו אצל הגויים, שחכמה יש להם, (הנקרא פילוסופיה) אולם אינה בהכרח קשורה למציאות, ולכן נאמר "חכמה בגויים תאמין, תורה בגויים אל תאמין", אלא חכמת התורה היא חכמה שמקשרת וחודרת בכל עמקותה האינסופית בכל סדר ההשתלשלות מהעולמות העליונים הנשגבים, עד העולמות התחתונים ועד לסופה - בעולם הזה, ויורדת ומפרטת ההלכה עד הפרטים הקטנים ביותר של המעשה, ובזה אנו

על זה באריכות מכל הספרים הקדושים דברי הפוסקים ותלמידי בעש"ט זי"ע, המעוררים את כל יהודי ויהודי ללמוד הלכות שבת. ולכן סידרנו מחדש הלכה יומית את כל ד' חלקי שולחן ערוך למרן המחבר הבית יוסף רבי יוסף קארו זי"ע"א, וכן גם המחבר עם הרמ"א, ובתוך לערך דקות כל יום, יכול ללמוד וגם לשמוע בדיסקים מפי המגיד הנודע בשערים רבי אריה ברדה שליט"א, ואי"ה בקרוב נסדר קו טלפון ששם יוכלו לשמוע את עמוד היומי של כל ד' חלקי שולחן ערוך.

זה לשון המלאך המגיד על מרן הבית יוסף: המלאכים מכריזים והולכים לפניך ומכריזים תנו כבוד לדיוקן המלך - מי הוא זה האיש שמלך מלכי המלכים חפץ ביקרו - זה הוא התנא הסבא של ארץ ישראל - זה הוא ראש הישיבה של ארץ ישראל - זה הוא המחבר הגדול של ארץ ישראל (לשון המלאך המגיד על מרן הבית יוסף).

וברגשי הודיה להשי"ת בהודאה על

ועד השבת דהתאחדות הקהילות

בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה
בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס
אבדק"ק האלמין שליט"א
מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

שבת בו תשוב שכר ועונש

בהמשכים

המערכות על תיקוני יסודי הדת

בהמשכים

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

רשימת בית עקד ספרים

בית עקד ספרים מהאדמו"ר מהאלמין שליט"א
ספר על הזוהר הקדוש
חלק א' - ענף א' -

1. ספר זוהר וספריו
2. ספר הזוהר בעקב
3. ספר הזוהר והמשנה
4. ספר הזוהר והגאולה
5. ספר זוהר המזוהר
6. ספר זוהר הגאולה
7. ספר יהודי הזוהר
8. ספר זוהר הכשרות והשבת
9. ספר סוכת הזוהר
10. ספר גאולת הזוהר
11. ספר דרשה לסליחות תשע"ג
12. ספר זוהר לבר מצוה
13. ספר הזוהר וזר סיני
14. ספר זוהר בר ב"ר רב דוד יומא
15. ספר סיום הזוהר
16. ספר ים הזוהר
17. ספר כוח הזוהר הקדמה
18. ספר זוהר מגני ומצלי
19. ספר זוהר החסד
20. ספר זוהר התשובה
21. ספר זוהר לאברהם
22. ספר זוהר השמש
23. ספר ישיבת הזוהר
24. ספר אורח מרים
25. ספר זוהר המזל
26. ספר חיים בזוהר
27. ספר קול הזוהר
28. ספר רחמי הרשב"י
29. ספר מעלות הזוהר
30. ספר שמחות הזוהר החדש
31. ספר חשבונות הזוהר
32. ספר תשובת הזוהר
33. ספר אגרות הזוהר
34. ספר תורתו מגן לנו
35. ספר שמחות הרשב"י
36. ספר בדרכי הזוהר
37. ספר השפעת הרשב"י
38. ספר מסיימי הזוהר
39. ספר זכותא דבר יוחאי
40. ספר נשמת הרשב"י
41. ספר זוהר ארץ ישראל א
42. ספר זוהר ארץ ישראל ב
43. ספר זוהר ארץ ישראל ג
44. ספר זוהר ארץ ישראל ד
45. ספר זוהר ארץ ישראל ה
46. ספר זוהר ארץ ישראל ו
47. ספר זוהר ארץ ישראל ז
48. ספר זוהר ארץ ישראל ח
49. ספר זוהר ארץ ישראל ט א
50. ספר מורה נבוכים לדור הגאולה ב
51. ספר נחלי זוהר
52. ספר חיים של זוהר
53. ספר היכלא דרשב"י
54. ספר מכתב לעשירים
55. ספר מזכה הרבים כהלכתה
56. ספר ערכה של שעה
57. ספר שמחות אברהם
58. ספר שכר והעונש בשמירת עיניים
59. ספר זקן ישראל כהלכתו
60. ספר זוהר השבת והברית
61. ספר הקדמה לתלמוד עשר ספירות
62. ספר מאמר ואתה תחזה
63. ספר אדרא דמשכנא
64. ספר מורה נבוכים לדור הגאולה
65. ספר זוהר חצות חלק א
66. ספר זוהר חצות חלק ב
67. ספר זוהר תהלים קצר
68. ספר גדולי ישראל והזוהר
69. ספר זוהר הישיבה
70. ספר זוהר הצדיקים
71. ספר כוח הזוהר חלק ג
72. ספר שיח שרפי קודש
73. ספר זוהר ברסלב
74. ספר זוהר חב"ד
75. ספר גילוי מעולם האמת
76. ספר תהילות דוד
77. ספר מאמרי הרשב"י ברכות-יומא
78. ספר מאמרי הרשב"י סוכה-
79. ספר מאמרי הרשב"י יבמות-קידושין
80. ספר משניות הזוהר ברכות
81. פ"א משנה א
82. ספר זוהר השבת המחולק

50

יובל שנים של פעילות המערכה

עמ' 2

(כא) כְּשֶׁשָׁלַחְנוּ לֹא נִסְדָּר
בְּתַעֲנוּגִים כְּרָאִי דוֹחִים אוֹתוֹ
אַל הַסְטָרָא אַחֲרָא (ח"ב רנ"ב).

(כב) כִּיּוֹן שִׁיּוּצָא הַשְּׁבֶת כַּחוֹת
הַסְטָרָא אַחֲרָא יוֹצֵאִין בְּחִפְזוֹן
מְשׁוּטָטִים בְּעוֹלָם וְרוֹצִים
לְשַׁלֵּט עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְלִכְפֹּר
תִּקְנוּ שִׁיר שֶׁל פְּגָעִים, וְכִיּוֹן שֶׁהֵם
רוֹאִים אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְלָה
וְאוֹמְרִים שִׁיר זֶה וּמִבְדִּילִין
בְּתַפְלָה וּמִבְדִּילִין עַל הַכּוֹס
הֵם פּוֹרְחִים מֵהֶם וְהוֹלְכִים אֶל
הַמִּדְבָּר (ח"א י"ד).

(כג) כִּיּוֹן שִׁיּוּצָא הַשְּׁבֶת כָּל כַּחוֹת
הַסְטָרָא אַחֲרָא מְשׁוּטָטִים
וְהוֹלְכִים בְּעוֹלָם וְאֵשׁ הַגִּיהֶנֶם
מִתְחִיל לְלַהֵט (ח"א מ"ח).

(כד) בְּשַׁעֲרֵי יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים
וְהִי נָעַם בְּמוֹצָאֵי שְׁבֶת כָּל
הַרְשָׁעִים שֶׁבְּגִיהֶנֶם אוֹמְרִים
אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל (ח"ב רז).

(כה) שְׁבֶת שְׁמָא דְקוֹב"ה
כְּמִבְּאָר בְּזֶהר הַקְּדוֹשׁ שְׁמוֹת
ס"ח. וְעַל כֵּן אֶסּוּר לְהִזְכִּירוֹ
בְּמָקוֹם שְׁאֶסּוּר לְדַבֵּר דְּבָרֵי
תוֹרָה, וַיִּדְעָתִי מִפְּדֻקְדָּקִים
בְּמַעֲשֵׂיהֶם שֶׁנִּזְהָרוּ לְהִזְכִּיר שֵׁם
שְׁבֶת לֹא צָרָךְ (בני יששכר מאמר א
אות א).

(כו) בְּסִפְרֵי רוּחַ חַיִּים (להרמח"פ זצ"ל)
סִימָן ס"ד דְּלִפִּי מַה שֶׁכָּתַב הָרַב
חֲסִד לְאַבְרָהָם דְּלִפִּי הַזֶּהר
הַקְּדוֹשׁ הַנִּזְכָּר גַּם שְׁבֶת אֵין לוֹמַר
בְּמָקוֹם מְטָנָךְ, לִפִּי זֶה צָרָךְ
לוֹמַר שְׁב"א בְּמָקוֹם שְׁב"ת,
וְאֵם יִרְצָה הַשֵּׁם מַעֲתָה אֶהְיָ
נִזְהָר גַּם בְּשֵׁם שְׁבֶת לוֹמַר שְׁבָא
בְּלִי נִדָּר, עַכ"ל (שד"ח פאה"ש כללים
מערכת א סימן ק).

(כז) עַל ג' עֲבֵרוֹת נְשִׂים מֵתוֹת
בְּשַׁעֲת לִדְתָן וְכו' וְעַל שְׁאֵין
זִהִירוֹת בְּהַדְלָקַת הַנֵּר (שבת ל"א).

(כח) הַשְּׁבֶת וְעִבּוּדָה זָרָה כָּל
אַחַת מִשְׁתִּיחֵן שְׁקוּלָה כְּגוֹד
שְׁאֵר כָּל מִצְוֹת שְׁבִיתוֹרָה,
וְהַשְּׁבֶת הִיא הָאוֹת שְׁבִין
הַקְּב"ה וּבִינֵינוּ לְעוֹלָם, לִפְיֶכָךְ

עַל כָּל הַשְּׁלַחְנוֹת שֶׁלֹּא סָדְרוּ
אוֹתָם בְּשֶׁבֶת בְּתַעֲנוּגִים כְּרָאִי
(ח"ב רס"א).

(ט) מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ יְכָלֶת לַעֲשׂוֹת עֲנֵג
שְׁבֶת וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה נִהְפֵּךְ לוֹ עֲנֵג
לְנֶגַע צָרָעַת (תיקוני זוהר תיקון כ"א, נ"ח,
וח"ג רע"ג).

(י) עֲמָלֶךְ בָּא עַל יִשְׂרָאֵל עַל
שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ אֶת הַשְּׁבֶת (זוה"ח
בשלה ל"ז).

(יא) הַגּוֹרֵעַ עֲנֵג שְׁבֶת כְּאֵלוֹ גּוֹזֵל
אֶת הַשְּׁכִינָה (תיקוני זוהר תיקון רא,
נ"ט).

(יב) הַמוֹצִיא בְּשֶׁבֶת מְרֻשּׁוֹת
הַיְחִיד לְרֻשּׁוֹת הָרַבִּים גְּרִים
לְשִׁכְיִנְתָּא לְמַהוּי תַּהוּ וְבַהּ
חֲשֹׁן וְתַהוּם (תק"ז תיקון ל' ע"ג).

(יג) מֵאֵן דְּמַחְלֵל שְׁבֶת אֵינוֹ
מְשַׁמֵּר מִהַקְּב"ה (תק"ז בהקדמה
י"ב).

(יד) הַמְשַׁקֵּר בְּשֶׁבֶת כְּאֵלוֹ
מְשַׁקֵּר בְּכָל הַתּוֹרָה (ח"ב צ).

(טו) אֵלוֹ שְׁאֵין עוֹשִׂים תּוֹסְפוֹת
לְשֶׁבֶת יוֹם טוֹב אִם הוּא חֶקֶם
חֶקְמָתוֹ מִסְתַּלְקֶת, וְאִם הוּא
עֲשִׂיר עֲשָׂרוֹ מִסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ,
וְהַפְּרָכָה נְמוּנַת מִמֶּנּוּ (תיקוני זוהר
תיקון י"ט, ל"ח).

(טז) הַמְתַּעֲנֶה בְּשֶׁבֶת רָאִי
לְקַלְלָהּ וְעָנֵשׁ, אֲלֵא כִּיּוֹן שִׁיּוּשָׁב
בְּתַעֲנוּת לְתַעֲנוּתוֹ קוֹרְעִין לוֹ גִּזְרֵי
דִּינוֹ (ח"ב רז).

(יז) אוֹי לוֹ לְאָדָם שֶׁאֵינוֹ מְשַׁלֵּם
אֶת הַסְּעָדוֹת בְּשֶׁבֶת (ח"ב פ"ח).

(יח) כָּל הָאֱמוּנָה בְּסַעֲדַת שְׁבֶת
מְצוּיָה (ח"ג רפ"ח).

(יט) הַגּוֹרֵעַ מִסְּעָדַת שְׁבֶת עֲנִשׁוֹ
גָּדוֹל (ח"ב פ"ח).

(כ) הַגּוֹרֵעַ חֵד סְעָדָה בְּשֶׁבֶת
מִתְחַיֵּי פְּגִימוּתָא לְעֵילָא
וּמִרְאָה עֲצָמוֹ דְּלָאוּ מִבְּנֵי
הַיְכָלָא דְּמִלְכָּא הוּא, דְּלָאוּ
מִזְרַעְתָּא קְדִישָׁא הוּא, נִיְהִיבִין
עֲלֶיהָ חוֹמְרָא דְּתַלְתָּ מְלִין דִּינָא
דְּגִיהֶנֶם (ח"ב פ"ח).

שבת בו תלקט

לקט מהספרים הקדושים
על קדושת השבת

שבת בו תספור סיפור לשבת

ויען ויאמר אלי ציר השבת הגד הגד לה אשר הביאו תלמידיך אל ביתך אתמול ספרים פרושי התורה ושם כתוב לחלל את השבת, ותאזר בעבור כבוד השבת להלחם במלחמות התורה עם אויבי השבת ולא תשא פני איש.

ואיקץ ותתפעם רוחי עלי ונפשי נבהלה מאד מאד, וארחץ ידי ואוציא הספרים חוצה אל אור הלבנה והנה כתיב שם פרוש ויהי ערב ויהי בקר, והוא אומר כאשר היה בקר יום שני עלה יום א' שלם כי הלילה הולך אחר היום, וכמעט קרעתי בגדי, וגם קרעתי זה הפרוש כי אמרתי טוב לחלל שבת אחת ולא יחללו ישראל שבתות הרבה אם יראו זה הפי' הרע, גם נהיה כלנו לעג וקלס בעיני הגוים, ואתאפק בעבור כבוד שבת ואדר נדר אם אתן שנת לעיני אחר צאת יום הקדוש עד שאכתב אגרת ארכה לבאר את ראשית יום התורה להרים מכשול ולהסיר פח ומוקש, כי כל ישראל הפרושים גם הצדיקים עמקו יודעים כי לא נכתבה פרשת בראשית מעשה השם יתברך בכל יום רק בעבור שידעו שומרי התורה אין ישמרו השבת כאשר שבת השם יתברך לספור ימי בראשית.

והנה אם יהיה סוף הששי עד בקר יום השביעי היה לנו לספר הלילה הבא, הנה זה הפרוש מתעתע כל ישראל במזרח ובמערב גם הקרובים גם הרחוקים גם החיים, והפאמין בפ"י זה השם יתברך ינקם נקמת השבת מפנו, והקורא אותו בקול גדול תדבק לשונו לחכו, גם הסופר הכותב אותו בפרושי התורה ידיו יבש תיבש ועין ימינו כהה תכהה, ולכל בני ישראל יהי אור.

ועל זה חבר הקדוש רבינו אבן עזרא ספר "אגרת השבת", בראיות נכוחות ובבאר הכתובים והלכות גדולות בחשבונות תקופות ומזלות מוכיח צדקת הקבלה לשבת מערב ועד ערב, עין שם.

כעוסק בתורה

העוסק בצרכי צבור כעוסק בתורה. (ירושלמי ברכות ה א)

המנוח צרכי צבור כאלו לוקח שחד

מברכתא היתה עוברת בבאר שבע והיו מניחין צרכי צבור ועוסקים בצרכי עצמן ומכח אותו מעשה מעלה הכתוב כאלו לקחו שחד. (ב"ר פ"ה יג)

כל טרח הצבור עליו

נתמנה אדם בראש ונוטל טלית, לא יאמר לטובתי אני נזקק לא אכפת לי בצבור, אלא כל טרח הצבור עליו. (שמו"ר כז ח)

מה אגוז זה חלק וכל מי שעולה לראשו ואינו נותן דעתו האין יעלה, סוף שהוא נופל, כך כל מי שהוא מנהיג שורה על הצבור בישראל ואינו נותן דעתו האין הוא מנהיג את ישראל, סוף שהוא נופל (שיר השירים רבה ו יז)

שבחן של צדיקים

להודיע שבחן של צדיקים כשהם נפטרים מניחין צרף עצמן ועוסקין בצרף צבור. (ספרי פנחס קלח)

הקדוש ברוך הוא ממלא החסרון להעוסק בצרכי צבור

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו. נראה לי כי אלו שאין מזכין את הרבים ואין עליהם על הצבור ואימתא דצבורא הם יכולין להשתדל בתורה עצמן כי אין להם טרדא ובטול הזמן ומונע ומעכב מחמת פחד ואימה, מה שאין כן אלו שעל הצבור עליהם, על פי רב מחמת צרות הלב ומפחד הצבור אין יכולים לעשות שום דבר, נמצא יש להם הזק רב וחסרון וגרעון בהשתלשלות חובות עצמם. אף יתברך שמו ברב רחמיו ממלא להם החסרון, והינו "כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו", רצונו לומר אין גרעון וחסרון בא על ידי זה שמזכה את הרבים. והוא נכון בסיעתא דשמיא. (ישמח משה)

גורם הזכות על ישראל

משה זכה וזכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו. יש לדקדק הלשון "תלוי בו", אף יש לפרש כמו שאמרתי גבי גדעון כתיב "לך בכחך זה", ואמרתי, בכחך זה, תכף כשלמדת סגוריא עליהם, תכף נהפך מדת הדין לרחמים, שתכף כשהצדיק מלמד זכות על האדם, תכף נהפך מדת הדין לרחמים, וזה שכתב המשנה "משה זכה וזכה את הרבים", פרוש שמושה היה רגיל תמיד לדבר טוב על ישראל וזכה אותם תמיד, בזה היה פועל תמיד רחמים על ישראל, וזהו שאמר "זכות הרבים תלוי בו", פרוש הוא היה גורם

שבת בזוהר תלמד גודל מעלת לימוד הזוהר בשבת

שבת בו תשנן הלכות שבת

למטה. היא מכירה את הקן שלה ואת אדמות החול מסביבה, אך פעם לא ראתה מחזות חדשים ולא מכירה מרחבים. בודאי שלא מסגלת להבין מה שעל אגוש מבין. כך אנו כלפי מעלה; מרב קטנותנו איננו מבינים מה פותרחש בשמים, איננו מסגלים להבין כהוא זה מפה שרואים מלמעלה למטה, מן השמים לארץ, כשיהדי עושה רצונו של מקום ומתישב ללמוד התורה הקדושה, כפון מלאכים יושבים ומקשיבים לקולו הערב, למתיקות הלמוד, איזה ענג הוא מסב למלך מלכי המלכים הקב"ה.

כפה גדול כחו של רבי שמעון בר יוחאי: כמו שאמר הרשב"י הקדוש במסכת סכה (דף מ"ה ע"ב), וזה לשונו: "ואמר חזקיהו אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואלמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשו ואלמלי יותם בן עזיהו עפנו מיום שנברא העולם עד סופו".

בואו וראו כמה מעלת למוד הזוהר הקדוש, ובפרט למי שלא לומד קבלה, שהזוהר הקדוש אפילו בגירסא נחשב לו כלמוד הקבלה. [כך החיים סימן קנ"ה] **בואו וראו כחו העצום של למוד התורה בשבת קדש!** מרן הגן איש חי פרשת שמות שנה שניה כותב וז"ל: כתבו המקבלים זכרונם

(כה) בספר מגלה עמקות מגדיל מאד עון דבור שקר בשבת (מנחת שבת שם).

(כו) דבור של חל אסור גדול ועצום בשבת ושואלין עליו למעלה ואומרים מי הוא זה אשר גורם פרוז בין הדבקים, ואם בדבור הקל כן כל שכן במעשה החמור שהוא מטמא עליונים ותחתונים (סה"ק תולעת יעקב, מנחת שבת אות כ"א).

(כז) אמרו חז"ל לא יהיה דבורו של שבת כדבורו של חל, אין הפנה לבד על רבי דברי חל דאם כן הוה ליה למימר שלא ידבר בשבת דברי חל, אלא הפנה שיקדש פיו בקדשה יתרה בין בלמוד בין בתפלה יותר מבימות החל כגון ג' ברכות הראשונות של תפלה ששיוין בשבת כמו בחל יתקדש בשבת יותר מבחל והכל תלוי בקדשת הפוסקשה (פנים יפות לבעל הפלא"ה זצ"ל, מנחת שבת כ"א).

(כח) אל תשמע לדברי היצר הרועה לאבד נפשך אחר שמוצה לענג שבת ואם כן ילך ויטיל כי הוא לו לענג, הא למה זה דומה למצות שמחת יום טוב שפתוי היצר לשמח בשמחת הוללות וטיל, ובאמת אין פגת השם יתברך על שמחה זו ועל ענג זה, כי פגתו יתברך לזכות אותנו שנגמח ביום טוב במאכל ובמשתה ושמחת לב בספור נפלאותיו ולזמר שבחיו וכן הוא מצות ענג שבת שיענג גופו במאכל ובמשתה ומעט שנה, אבל לטיל ולדבר דברים בטלים אין זה ענג של מצוה רק של הוללות (בעל חיי אדם בספר זכרו תורת משה סימן י').

(כט) אסור לקרא בשבת עתונים (שאלת יעב"ץ שערי תשובה סימן ש"ז, תפא"ר בכלל שבת, יסוד יוסף).

(ל) מה שצריך לדבר מתר לדבר אף בלשון חל אבל מה שאינו צריך לא יועיל מה שידבר בלשון הקדש (ות"מ סימן

מכתבים למערכת

תרנו: הננו לאשר בזה את קבלת הספר אנצקלופדיה לכשרות יישר חיליה לאוריינתא. ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה.

בהרכת התורה, בוצ חפוטא, רב שכונת אלזורים, נתניה

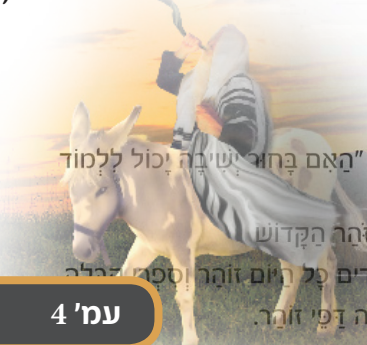
תרנו: הריני לאשר בזה קבלת הספר החשוב אכילת התרנגולים וכו' של כבוד הרב גרוס שליט"א. בכבוד רב

ישראל שנהבי, אורזון 6 פתח תקוה

תרס: זה עתה קבלתי הספר הכולל אכילת התרנגולים זבחי זבח צדק מנוחת שלום והמצטרף חמרא למרא וטובייתה לרק".

בכבוד רב ויקרא באורייתא. אלזר זאן, רב אלזורי, הדב השמן

המשך בעלון הבא

מרן החזון איש זי"ע הורה לשואליו ללמוד זוהר כספר מוסר, ובספר מעשה איש: לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל. בחור ישיבה נכנס אל מעונו של מרן **רבי אהרן יהודה ליב שטיינמן שליט"א**, ושאלתו בסיו: "האם בחור ישיבה יכול ללמוד זוהר?" והשיב בזה הלשון: "כן, העקר שתבין!" **רבי חיים קניבסקי שליט"א** אומר לאברכים: אי אפשר להכנס לגן עדן העליון בלי למוד הזוהר הקדוש **מרן האדמו"ר מבעלזא שליט"א** הורה לעשות שטיבל מיוחד בבנין בית המדרש ששם לומדים כל היום זוהר וספרים **מרן האדמו"ר מצאנז שליט"א** הורה לכלל חסידיו ללמוד כל יום זוהר ובשבת קודש חמשה דפי זוהר

